

XLIII.

Udkast til Lov

om

nogle Forandringer i Forordningen angaaende Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret af 28de Februar 1845 samt om Fastsættelsen af Statens Bidrag til Kjøbenhavns Politivæsen.

(Forelagt Folkethinget den 2den November 1861).

§ 1.

Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret skal herefter bestaae af 1 Justitiarius og 9 Assessorer.

§ 2.

Til Behandling og Paakjendelse af offentlige Politifager, med Undtagelse af de i Forordningen af 11te April 1840 § 83 ifr. Forordningen af 28de Februar 1845 § 17 omhandlede, oprettes en offentlig Afdeling under Retten, ved hvilken der bliver at ansætte en særegen Protokolfører udenfor det ved Lov af 19de Februar 1861 § 15 bestemte Antal.

§ 3.

Private Politifager kunne indbringes for Kriminal- og Politiretten ved Klage, som indleveres til Rettens Justitiarius, uden Henvisning fra Politidirektøren. Offentlige Politifager, hvortil skulle henregnes Klager over Misdighebetsmisbrug af Politiets Personale, navnlig ogsaa over uberettiget Anvendelse af Magt, forsaavidt en saadan ikke efter sin Bestaffenhed maatte fordrø Henvisning til kriminalretlig Behandling, samt Sager angaaende Overtrædelse af et af Politiet givet Paaleg, kunne indbringes for den i § 2 nævnte Afdeling enten ved Henvisning fra Politidirektøren eller Klage fra den formentlig Forurettede. Sager om uberettiget Magtanvendelse af Politiets Personale bør i Reglen af det Offentlige indbringes for Retten, selv om den Forurettede ikke forlanger Saadant; dog kan Sagens Forsøgning frasalbes af Justitsministeriet, naar den Forurettede dertil giver sit Samtykke.

§ 4.

Behandlingen af de Sager, som indbringes for den ovennævnte Afdeling, foregaaer offentligt, men iøvrigt i det Hele efter de for offentlige Politifagers Behandling i Almindelighed foreskrevne Regler, og har Dommeren særlig at vaaage over, at Sagen fremmes saa hurtigt og paa en saa simpel Maade som muligt. Dommeren kan, naar en enkelt Sags særegne Bestaffenhed dertil giver Anledning, ved Kjendelse bestemme, at Behandlingen skal foregaae for lukkede Døre.

§ 5.

Naar Dommeren efter Sagens Bestaffenhed skjønner, at der ikke kan blive Spørgsmaal om Anvendelsen af høiere Straf end Bøder paa 20 Rd., Fængsel paa Bånd og Brød i 4 Dage eller simpelt Fængsel i 14 Dage, kan han selv alene paakjende Sagen, som i saa Fald ikke uden særlig Bevilling kan appelleres enten af det Offentlige eller af Domsældte. Dommen i saadanne Sager bør affiges i samme Retsmøde, hvori Sagen er optaget, eller i alt Fald næste Retsdag, med mindre dens Behandling har været forsat gjennem flere Retsmøder, i hvilket Tilfælde der tilstaaes Dommeren en Frist af 8 Dage til Dommens Afgivelse.

Antager Dommeren, at der efter Sagens Bestaffenhed kan være Spørgsmaal om Anvendelsen af en høiere Straf, bliver med Sagens Paakjendelse at forholde som i andre under Kriminal- og Politiretten henhørende Sager. Finder Dommeren, at nogen for ham indlebet Sag efter sin Bestaffenhed egner sig til egentlig